

Biroul solutionare contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice x a fost sesizat de Activitatea de Inspectie Fiscala, prin adresa nr. x cu privire la contestatia formulata de x, CUI x, cu sediul social in str. x, municipiul x, judetul x, inregistrata la D.G.F.P. x sub nr.x.

Prin contestatia formulata x contesta Decizia de impunere nr. x privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala si Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de x inregistrat sub nr.x cu privire la suma de x lei reprezentand :

- taxa pe valoare adaugata de plata =x**
- majorari intarziere aferente TVA = x**
- **penalitati de intarziere TVA =x**

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 207 din O.G. nr. 92/2003(R) privind Codul de procedura fiscala, republicata , cu modificarile si completarile ulterioare, in raport de data comunicarii deciziei de impunere , respectiv x, potrivit semnaturii de primire de pe actul atacat aflat in copie la dosarul cauzei si data inregistrarii contestatiei la Activitatea de inspectie fiscala , respectiv x, asa cum reiese din amprenta stampilei registraturii aplicata pe contestatia aflata in original la dosarul cauzei.

Directia Generala a Finantelor Publice x prin Biroul de Solutionare a Contestatiilor, constatind ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 si art. 209 din O.G. nr. 92/2003 (R) privind Codul de procedura fiscala, este competent sa solutioneze prezenta contestatie.

I.-x, in conformitate cu prevederile art 205 si 207 din Ordonanta Guvernului 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, a formulat contestatie partiala impotriva Deciziei de impunere nr. x privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala si a Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de x inregistrat sub nr.x cu privire la suma de x lei din care:

- x lei reprezinta taxa pe valoarea adaugata de plata.
- x lei reprezinta majorari de intarziere aferente t.v.a. de plata.
- x lei reprezinta penalitati la t.v.a. de plata de 15%.

Se sustine ca prin Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de x inregistrat sub nr. x organele fiscale au stabilit in mod eronat obligatii in suma totala de x lei .

La stabilirea obligatiilor fiscale si a accesoriilor aferente, organele fiscale nu au tinut cont de prevederile contractului de inchiriere incheiat la data de x, ale actului aditional la contractul de inchiriere si ale contractului de comodat incheiat la data de x.

Societatea arata ca din inscrisurile mentionate mai sus rezulta ca, proprietarii respectiv comodatii terenului au cedat folosinta terenului in suprafata totala de 2.000 mp

aferenta loturilor 7 si 8 situat in x, in favoarea x in calitate de chirie respectiv comodat pentru a construi.

In vederea realizarii acestora s-a predat si certificatul de urbanism nr. x si autorizatia de construire nr. x.

Cedarea terenului s-a facut pe o durata de x ani sau pe toata durata existentei comodatului. Cedarea terenului s-a facut catre chirie respectiv comodat cu scopul de a se construi pe cheltuiala x, locuinte cu destinatie de spatii de administrare firma si anexe pentru depozitare si ambalare.

In acest sens societatea face trimitere la Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, completat si modificat, prin care se precizeaza ca „ bunurile de capital reprezinta toate activele corporale, definite la art. 125¹, alin. 1 pct. 3, a caror durata normala de functionare este egala sau mai mare de 5 ani, precum si operatiunile de construire, transformare sau modernizare a bunurilor imobile exclusiv reparatiile sau lucrarile de intretinere a acestor active, chiar si in conditiile in care astfel de operatiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de inchiriere, leasing sau orice alt contract, prin care activele fixe corporale se pun la dispozitia unei alte persoane.

La art. 125¹, alin. 1 pct. 3 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal se precizeaza semnificatia activelor corporale fixe, in care se arata ca spatiile construite de x sunt utilizate pentru administrare, depozitare si ambalare bunuri si livrare bunuri, iar facturile fiscale privind achizitiile de bunuri pentru realizarea de bunuri corporale da dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata.

Contestatarul mai arata ca organele fiscale nu au precizat ca intre proprietarul terenului si x s-a incheiat un contract de comodat si in calitate de chirie respectiv comodat, putea sa construiasca pe cheltuiala lui.

x nu este de acord cu mentiunea din Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de x, cum ca a incalcat prevederile art. 145 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Din contra toate achizitiile de bunuri necesare pentru realizarea de bunuri corporale, sunt destinate utilizarii in folosul firmei de operatiuni taxabile.

Acestea sunt motivele pentru care in conformitate cu prevederile art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala ultima republicare se solicita admiterea in totalitate a contestatiei si anulara partiala a Deciziei de impunere nr x, privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala si Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de x inregistrat sub nr. x.

II.-Activitatea de Inspectie Fiscala, prin Referatul cu propuneri de solutionare nr.x precizeaza:

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor dispuse prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata nr. x intocmita urmare a Raportului de inspectie fiscala nr. x, contestatia este partiala si priveste urmatoarele sume:

- x lei reprezinta TVA de plata;
- x lei reprezinta majorari de intarziere TVA;
- x lei reprezinta penalitati la TVA de plata de 15%.

Atat Decizia de impunere cat si Raportul de inspectie fiscala respecta prevederile OG nr. 92/2003 cu privire la motivele de fapt care au stat la baza intocmirii lor si s-a intocmit in baza documentelor puse la dispozitie de societate.

Cu privire la T.V.A, reglementata de Legea nr. 571/2003 actualizata

Perioada verificata : x

Desi in contestatia formulata de catre x este mentionata toata diferenta de TVA in suma de x lei, majorari de intarziere in suma de x lei si penalitati in suma de x lei, intelegem de fapt ca societatea contesta diferenta de TVA deductibila in suma de x lei, care reprezinta TVA dedusa de pe facturi reprezentand materiale constructii inregistrate in contul 231 imobilizari in curs de executie pentru care societatea nu detine documente legale din care sa reiasa ca aceasta este proprietara cladirii.

Din documentele puse la dispozitia inspectorilor fiscali, respectiv contractul de vanzare-cumparare incheiat cu Primaria x si Autorizatia de construire, certificatul de urbanism, am constatat ca societatea a dedus TVA aferenta achizitiei de bunuri destinate realizarii unei constructii al carei proprietar este o persoana fizica.

In contractul de inchiriere incheiat la data de x, actul aditional la contractul de inchiriere si contractul de comodat incheiat la data de x (contract care nu este autentificat la notariat), se face referire la terenul in suprafata totala de 2000 mp aferenta loturilor 7 si 8 situat in x, pus la dispozitia x in calitate de chirias, respectiv comodat, pe 49 de ani pentru a construi o hala pentru depozitare, ambalare hrana animale de companie si birouri, in suprafata de 800 m.p.

Inspectorii fiscali nu au facut referire la faptul ca terenul a fost dat in folosinta societatii prin contract de comodat, deoarece acest aspect nu are relevanta asupra dreptului de deducere a TVA aferenta cumpararilor de materiale de constructie .

Desi in contractul de comodat si in Nota explicativa data de administratorul/asociatul societatii, dl. x sustine ca soldul contului 231 „imobilizari corporale in curs,, reprezinta contravaloarea materialelor de constructie folosite la ridicarea unei constructii care dupa finalizare va avea destinatia de spatiu de depozitare si productie pentru x, dar ca la acest moment, titularul documentelor privind avizarea constructiei este asociatul unic, persoana fizica, din toate documentele de avizare si aprobare a constructiei rezulta ca investitia reprezinta constructia a doua imobile locuinta si anexa magazie.

Din contractul de vanzare-cumparare al terenului incheiat cu Primaria comunei x prin este prevazut faptul ca pe acest teren urmeaza a se construi locuinta pe numele persoanei fizice x.

Conform art. 145 , alin. 2, litera a) din Legea 571/2003 „Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate operatiunilor taxabile,,

Sustinerea in contestatia formulata de catre societate cum ca achizitiile de bunuri necesare pentru realizarea de bunuri corporale sunt destinate utilizarii in vederea

desfasurarii de operatiuni taxabile, nu este sustinuta de documente.

De altfel, investitia nu este pusa in functiune si prin urmare nu se desfasoara nicio activitate economica, totodata, societatea nu are declarat punct de lucru la aceasta locatie.

Fata de cele prezentate mai sus, se propune respingerea in totalitate a Contestatiei depuse de x sub nr. x impotriva masurilor dispuse prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x.

III.-Luand in considerare constatarile Activitatii de Inspectie Fiscala, motivele prezentate de contestatoare , documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate de contestatoare si organele de control se retin urmatoarele :

1. Cu privire la suma de x lei reprezinta taxa pe valoarea adaugata de plata, suma de x lei reprezinta majorari de intarziere aferente TVA de plata si suma de x lei reprezinta penalitati la TVA de plata de 15% stabilite prin Decizia de impunere nr. x

Perioada verificata : x

In fapt , prin Raportul de inspectie fiscala nr. x ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. x organele de inspectie fiscala au stabilit o diferenta in suma de x lei ce provine din :

- suma de x lei TVA dedusa fara documente sau in baza bonurilor fiscale, incalcandu-se prevederile art. 146 alineat (1) litera a) din Legea nr. 571/2003 actualizata;
- suma de x lei TVA dedusa din facturi cu taxare inversa, incalcandu-se prevederile art. 160 alineat (2) litera c) din Legea nr. 571/2003 actualizata;
- suma de x lei TVA aferenta cheltuielilor care nu sunt aferente veniturilor. S-au incalcat prevederile art. 145 alineat (2) litera a) din Legea nr. 571/2003 actualizata;
- suma de x lei TVA dedusa din facturi reprezentand materiale constructii inregistrate in contul 231 imobilizari in curs de executie folosite pentru constructia unei cladiri pentru care societatea nu detine documente legale din care sa reiasa ca aceasta este proprietara cladirii. Din documentele puse la dispozitie de societate reiese ca documentatia aferenta constructiei(certificat de urbanism, proiect, autorizatie de constructie) este emisa pe numele asociatului unic care este si proprietarul terenului. S-au incalcat prevederile art. 145 alineat (2) litera a) din Legea nr.571/2003 actualizata.

Pentru diferenta stabilita s-au calculat conform art. 120 din OG nr. 92/2003 republicata si actualizata majorari de intarziere in suma de x lei si penalitati in suma de x lei.

Din diferenta stabilita la control in suma de x lei reprezentand TVA societatea contesta suma de x lei, taxa pe valoare adugata dedusa de pe facturi

reprezentand materiale de constructii inregistrate in contul 231 imobilizari in curs de executie pentru care societatea nu detine documente legale din care sa reiasa ca aceasta este proprietara cladirii.

In sustinere societatea arata ca organele fiscale nu au tinut cont de prevederile contractului de inchiriere incheiat la data de x, ale actului aditional la contractul de inchiriere si ale contractului de comodat incheiat la data de x prin care proprietarii respectiv comodatii terenului au cedat folosinta acestuia in suprafata totala de 2.000 mp aferenta loturilor 7 si 8 situat in x, in favoarea x.

In drept, se aplică prevederile art.145 alin.(1) ,alin(2) lit.a), din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare in care se precizeaza:

Art.145

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:
a) operațiuni taxabile;

Totodată, potrivit art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal: **“Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:**

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5); [...]”

Acesta se coroborează cu prevederile pct. 46 alin. (1) din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“(1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78.[...]”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor care au fost livrate sau urmează să fie livrate și serviciile care au fost prestate sau urmează să fie prestate este deductibilă doar în **situația în care bunurile și/sau serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile**, justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată efectuându-se cu factură fiscală care trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5), și să fie emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

Mai mult decat atat potrivit dispozitiilor art.153 alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completariile ulterioare ”persoana impozabila care este stabilita în România, conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), si **realizeaza** sau **intentioneaza sa realizeze o activitate economica ce implica operatiuni taxabile si/sau scutite de taxa pe valoarea adaugata cu drept de deducere** trebuie sa solicite

înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent,[...] coroborate cu dispozițiile pct.66 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a art.153 alin.(1) din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: “(2) În aplicarea art. 153 alin. (1) din Codul fiscal, ***activitatea economica se considera ca fiind începută din momentul în care o persoană intenționează să efectueze o astfel de activitate. Intenția persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii unei activități economice.***”

Referitor la deductibilitatea TVA aferenta achizițiilor în raport de intenția persoanelor impozabile de a desfășura activități economice supuse taxei, se rețin următoarele:

Articolul 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal consacră, la nivel de lege, ***principiul prevalenței economicului asupra juridicului***, al realității economice, în baza căruia **autoritățile fiscale au dreptul** să analizeze orice operațiune (tranzacție) nu numai din punct de vedere juridic, ci și din punct de vedere al **scopului economic urmărit** de contribuabil. În acest spirit, o tranzacție normală din punct de vedere juridic, poate să nu fie luată în considerare sau să fie reîncastrată din punct de vedere economic, în scopul aplicării legii fiscale. **Astfel, simpla achiziție a unui bun/serviciu pe numele persoanei impozabile, nu constituie și o prezumție a utilizării în scop economic a bunului/serviciului achiziționat.**

Cu privire la aplicabilitatea jurisprudenței comunitare, se reține că prin Tratatul de Aderare, țara noastră s-a obligat, printre altele, să respecte aquis-ul comunitar în domeniul TVA, precum și deciziile Curții Europene de Justiție.

Din jurisprudența Curții Europene de Justiție se reține că se recunoaște statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată.

La paragr. 46 din cauzele reunite C-110/98 la C-147/98 Gabalfrisa se face trimitere la paragr. 23 și 24 din cazul C-110/94 Inzo și paragr. 24 din cazul C-268/83 Rompelman, unde Curtea a stabilit că ***este obligatia persoanei care solicita deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii*** și art. 4 din Directiva a VI-a (în prezent, Directiva 112/2006/CE) ***nu împiedică autoritățile fiscale să solicite dovezi obiective care să susțină intenția declarată a persoanei în cauza de a desfășura activitate economică dând naștere la operațiuni taxabile.*** În cazurile de fraudă sau de abuz, în care, de exemplu, persoana implicată, sub pretextul intenției de a desfășura o anumită activitate economică, **de fapt cu intenția de a obține bunuri proprii pentru care se poate obține o deducere, autoritatea fiscală poate cere replata sumelor retroactiv pe baza faptului că acele deduceri au fost efectuate pe declarații false.**”

Prin urmare, conform dispozițiilor legale precitate, persoanele impozabile au dreptul să-și deducă taxa pe valoarea adăugată aferenta achizițiilor de bunuri și servicii numai dacă sunt îndeplinite **două condiții cumulative**, și anume: achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și au la baza facturi care contin

obligatoriu toate informatiile necesare stabilirii dreptului de deducere. In aceste conditii, pentru a dovedi ca serviciile achizitionate sunt utilizate, intr-adevar, in folosul operatiunii taxabile, persoana impozabila este obligata nu numai sa detina factura in care este inscrisa taxa pe valoarea adaugata deductibila, ci **sa si demonstreze ca serviciile facturate au fost prestate efectiv in folosul operatiunii taxabile respective.**

In conformitate cu prevederile art. 94 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Inspectia fiscala are urmatoarele atributii:

a) **constatarea si investigarea fiscala a tuturor actelor si faptelor rezultand din activitatea contribuabilului supus inspectiei sau altor persoane privind legalitatea si conformitatea declaratiilor fiscale, corectitudinea si exactitatea indeplinirii obligatiilor fiscale, in vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;**

b) **analiza si evaluarea informatiilor fiscale, in vederea confruntarii declaratiilor fiscale cu informatiile proprii sau din alte surse (...).**"

Potrivit art. 7 alin. (2) din actul normativ sus-mentionat **"organul fiscal este indreptatit sa examineze, din oficiu, starea de fapt, sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele necesare pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului. In analiza efectuata organul fiscal va identifica si va avea in vedere toate circumstantele edificatoare ale fiecarui caz"**, iar conform art. 65 alin. (2) **"organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii"**.

Astfel, potrivit normelor legale sus-citate, organul fiscal trebuie sa depuna toate diligentele pentru **determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului** si in acest scop sa-si **exercite rolul sau activ**, fiind indreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege.

Din cele precizate in continutul prezentei decizii de solutionare se retine ca prevederile art. 145 si art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal conditioneaza deductibilitatea TVA aferenta unor investitii de intentia persoanei impozabile de a le utiliza in folosul operatiunilor taxabile, persoana impozabila interesata avand obligatia sa prezinte, la cererea organelor de inspectie fiscala, dovezi obiective care sa-i sustina intentia declarata de a desfasura operatiuni taxabile.

In prezenta cauza, organele de inspectie fiscala au stabilit ca suma de x lei reprezinta TVA dedusa din facturi reprezentand materiale constructii inregistrate in contul 231 imobilizari in curs de executie folosite pentru constructia unei cladiri pentru care societatea nu detine documente legale din care sa reiasa ca este proprietara cladirii.

Societatea depune in sustinere contractul de inchiriere fara numar din data de

x, înregistrat la AFP x sub nr. x, Actul adițional prin care se reziliaza acest contract , înregistrat la AFP x sub nr. x cât și Contractul de comodat fără număr încheiat în data de x prin care comodantii respectiv domnul x și doamna x au pus la dispoziția x, în calitate de comodatari , pe o durată de 49 de ani a loturilor 7 și 8, teren arabil intravilan situate în x

în suprafața de 2000 mp în vederea construirii unei hale pentru depozitare , ambalare hrană animale de companie și birouri în suprafața de 800 mp.

Din Nota explicativă dată de asociatul unic al societății, dl. x se reține că soldul contului 231 „imobilizări corporale în curs”, reprezintă contravaloarea materialelor de construcție folosite la ridicarea unei construcții care după finalizare va avea destinația de spațiu de depozitare și producție pentru x, dar că la acest moment, titularul documentelor privind avizarea construcției este asociatul unic, persoana fizică.

În conformitate cu art. 65 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală , cu modificările și completările ulterioare ,” **Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal ,**

Cu toate că societatea depune în susținere Contractul de închiriere, Actul adițional la contractul de închiriere, contractul de comodat prin care domnul x și doamna x au pus la dispoziția x, suprafața de teren arabil intravilan de 2000 mp în vederea construirii unei hale pentru depozitare , ambalare hrană animale de companie și birouri în suprafața de 800 mp din toate documentele referitoare la construcție respectiv proiect, certificat de urbanism , autorizație de construcție **rezulta ca investiția reprezintă construirea a două imobile locuință și anexa magazie pe numele persoanei fizice x.**

Referitor la susținerea petentei că achizițiile de bunuri sunt destinate utilizării în vederea desfășurării de operațiuni taxabile nu poate duce la soluționarea favorabilă a cauzei deoarece din documente rezulta clar că ,de fapt intenția persoanei impozabile este de a obține bunuri proprii pe cheltuielile societății (construcția a două imobile locuință și anexa magazie) pentru care dorește să poată obține o deducere a TVA , nicidecum de a realiza o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxă pe valoarea adăugată cu drept de deducere.

Având în vedere cele reținute, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative citate ,contestația cu privire la TVA în suma de x lei urmează să fie respinsă în temeiul pct.12.1 lit.a) din Ordinul nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată:

Pct. 12.1. “Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”.

In ceea ce priveste majorarile de intarziere aferente TVA in suma de x lei si penalitatile de intarziere in suma de x lei se retine ca sunt aferente intregului debit stabilit prin Decizia de impunere nr. x de x lei .

De asemenea mentionam ca majorarile si penalitatile de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul , **motiv pentru care se va respinge ca neintemeiat si acest capat de cerere.**

2. Cu privire la faptul ca petenta contesta si Raportul de inspectie fiscala nr.x, mentionam ca sunt aplicabile prevederile art. 109 din Codul de procedura fiscala , unde referitor la Raportul privind rezultatul inspectiei fiscale se precizeaza :

Art.109-"(1)Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat intr-un raport scris , in care se vor prezenta constatarile inspectiei din punct de vedere faptic si legal.

(2)La finalizarea inspectiei fiscale, raportul intocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde si diferente in plus sau in minus , dupa caz , fata de creanta fiscala existenta la momentul inceperii inspectiei fiscale."

De asemenea in conformitate cu art.110 alin(3) din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala , (R), se prevede:

"(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii."

Totodata in conformitate cu pct. 107.1 din HG 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Ordonantei Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedura fiscala "**titlul de creanta este actul prin care , potrivit legii, se stabileste si se individualizeaza obligatia de plata privind creantele fiscale, intocmit de organele competente sau de alte persoane indreptatite potrivit legii.Asemenea titluri pot fi :**

a)decizia de impunere emisa de organele competente, potrivit legii;"

Fata de cadrul normativ sus-citat se retine ca impozitele, taxele si alte sume datorate bugetului general consolidat **se stabilesc numai printr-o decizie de impunere care constituie titlu de creanta si care este susceptibil de a fi contestat ,deoarece aceasta creaza o situatie juridica prin stabilirea obligatiilor fiscale in sarcina contestatorului, la baza emiterii acesteia stand constatarile din Raportul de inspectie fiscala.**

Potrivit art. 205 si 206 ale aceluiasi act normativ amintit mai sus precizeaza:

ART. 205

"Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră

lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

Art.206

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Astfel ,se retine ca Raportul de inspectie fiscala nu creeaza prin el insusi o situatie juridica el fiind supus avizarii sefului de serviciu si aprobarii organului de inspectie fiscala si nu este susceptibil de a fi contestat, el este un act premergator ce sta la baza emiterii titlului de creanta respectiv a deciziei de impunere fiind o anexa a acesteia, motiv pentru care contestatia va fi respinsa ca inadmisibila.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.205, art. 206, art.207, art.209 si art. 216 al.(1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala , republicata, se

D E C I D E :

Art.1- Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de x impotriva Decizia de impunere nr. x privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala cu privire la suma de x lei reprezentand :

-taxa pe valoare adaugata de plata =x

-majorari intarziere aferente TVA = x

- penalitati de intarziere TVA =x

Art.2 Respingerea contestatiei ca fiind inadmisibila impotriva Raportului de inspectie fiscala nr.x

Art.3 -Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul x in termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV ,